

עפ"ת 5040/04/14 - ציון ג'רבי נגד מדינת ישראל

בית המשפט המחוזי מרכז-לוד

עפ"ת 5040-04-14 ג'רבי נ' מדינת ישראל

בפני המערער: כב' השופטת שירה בן שלמה
ציון ג'רבי
ע"י ב"כ עוה"ד ארז רופא
נגד המשיבה: מדינת ישראל
ע"י ב"כ עוה"ד אופיר פחימה

פסק דין

ערעור על פס"ד בית משפט השלום לתעבורה בפתח תקווה (כב' הש' מגי כהן), מיום 13.3.14, בתת"ע 10330-08-13, במסגרתו הורשע המערער, לאחר שמיעת הראיות, באי ציות לאור אדום ברמזור ובאי החלפת דיסקה יומית ודינו נגזר ל - 2000 ₪ קנס, ל - 60 ימי פסילה ול - 3 חודשים פסילה על תנאי למשך 3 שנים.

בהתאם להזמנה לדין ולכתב האישום, מדובר בעבירות שבוצעו בצומת כביש 553 למערב עם רח' הדקל, בכניסה לתל מונד. במהלך עדותו תיקן עצמו עורך הדו"ח לכניסה לרח' השקד, ועל כך אין חולק.

קביעות בימ"ש קמא לעניין הכרעת הדין

בהכרעת הדין פרט בימ"ש קמא את עיקר גרסאות עדי התביעה וההגנה. ע"ת 1, אלמוג משה, עבד אותו יום באכיפת עבירות תנועה יחד עם ניר אביב, ע"ת 2. אלמוג ערך את הדו"ח - ת/1 ותפס את הדסקה - ת/2. אביב ערך מזכר נלווה לדו"ח תנועה - ת/3.

השניים העידו כי הניידת עמדה בכביש 553 למערב בנתיב ימין מתוך שלושה, שניים לישר, לכיוון צומת בני דרור, והשמאלי, שמאלה, לכניסה לתל מונד. הניידת עמדה באור אדום. בהתחלף לירוק בכיוון נסיעתם הבחינו במשאית המערער פונה מהנתיב השמאלי, שמאלה, באור אדום. לאחר שנעצר נתבקש למסור את הרשיונות ואת דסקת הטכוגרף לביקורת. התברר שלא החליפה מיום קודם והיא נתפסה - ת/2. תגובתו, כפי שנרשמה בדו"ח "נסעתי בירוק מהבהב. לא זכרתי להחליף את הדיסקה. יצאתי לסופר".

מטעם ההגנה העידו המערער, אשתו, מירב ג'רבי, וקרוב משפחה (גרש של בת הדודה), חיים ג'רבי.

עיקר גרסתם, כפי המתואר בהכרעת הדין, כי משאית המערער עמדה רכב שלישי בצומת, באדום. לפניו עמד רכב האשה. בצומת מאחור עמד קרוב המשפחה, עמו שוחח אותה עת בדיבורית. הניידת, לדבריו, עמדה במקביל אליו. עת התחלף הרמזור לירוק בכיוון נסיעתם, למערב, החליף מבט עם השוטרים. בהתחלף הרמזור לכיוונו חצה את הצומת באור ירוק מהבהב, בעוד אשתו חצתה לפניו. לגבי דיסקת הטכוגרף, טען שע"ת 1 ביקש לראות את עשרת הימים האחרונים ואלו הוצגו בפניו. לאחר דין ודברים התעצבן, טרק את הדלת, זרקם למשאית, אך מבלי שהמערער שם לב נטל לעצמו אחת. המערער והאישה העידו על השפלתו. האישה, שראתה שהמערער לא נוסע בעקבותיה חזרה למקום בו הורו לו לעצור. להערכתה, הוא עבר בירוק מהבהב. קרוב המשפחה העיד שהמערער עבר בירוק מלא, שהניידת חתכה אותו בעובר בירוק מהבהב.

בימ"ש קמא, לאחר שהתרשם מהעדים ומהופעתם, ולאחר בחינת הראיות קבע כי הוכח בפניו, מעל לכל ספק סביר, שהמערער עבר את העבירות שיוחסו לו. "מול גרסתו השלמה וההגיונית של השוטר עומדת גרסתו של הנאשם שהועלתה לראשונה בחקירתו הראשית..." , כך לענין דיסקת הטכוגרף. כן ראה בימ"ש קמא סתירה פנימית בדבריו, ובצדק, בציינו כי השוטר לקח דיסקה אחת מבלי ששם לב אך בהמשך ציין " .. כי השוטר שם בכיס והלך..." . דבריו בדו"ח אף הם תומכים בעניין זה בעדות השוטר באומרו "לא זכרתי להחליף את הדיסקה". תגובה אותה הכחיש. בתגובה לכתב האישום לא כפר בעבירה זו. בקשתו המאוחרת לכפור גם בה נדחתה ע"י ביהמ"ש. בימ"ש קמא קבע כי "מכל הנימוקים הנ"ל מצאתי להעדיף את גרסתו של השוטר על גרסתו של הנאשם. השוטר עשה עליו רושם אמין ועדותו הייתה תקינה", בהתייחס, כאמור, לדיסקת הטכוגרף.

לגבי האור האדום, צוין כי להבדיל מעדי התביעה שהיו במקום לצורך אכיפה ועמדו באותו רמזור, במרחק שניתן להבחין הן באור האדום והן ברכב הנאשם, אשת הנאשם כבר חצתה את הצומת ולא יכלה לראות את הרמזור בכיוונו, והעד הנוסף, שהיה צומת לפני, ספק אם יכל היה להבחין בו ובאור שדלק ברמזור בכיוונו. יתרה מכך, העיד שחצה בירוק מלא, להבדיל מעדותו לפיה חצה בירוק מהבהב.

צוין, בנוסף, כי אין מחלוקת שדיבר אותה עת בטלפון "... דבר המעיד כי יש יסוד להניח כי לא היה מרוכז במלוא תשומת הלב בנהיגה". משכך, הורשע בסופו של יום.

טעוני הצדדים

בא כוחו טען שאין חולק כי עמד בנתיב לפניו שמאלה, ברמזור אדום, ממתין לשעת כושר לפנות. בטעון בעל פה הוסיף מידע שלא נמסר בשום שלב באשר למופע הרמזור. לדבריו, הרמזור ישר, בכיוון נסיעת הרכב המשטרתי, מתחלף 5 שניות לפחות עובר להתחלפות הרמזור הירוק, בכיוון נסיעת המערער, שמאלה. טען, משכך, שהניידת המשטרית כבר היתה אמורה להיות בתוך הצומת, לקראת סיום החציה, באופן שהשוטר לא יכול היה לראות את הרמזור בכיוון נסיעת המערער.

טען שהמערער מכיר את הצומת, מאחר ומתגורר בקרבת מקום ועובר בו מידי יום, ולכן לא יכול והתבלבל. טען לסתירות בין עדי התביעה באשר למצבם עת הבחינו בביצוע העבירה. אלמוג מסר שהחלו בנסיעה ואביב העיד שעמדו. ציין שהאשמה הראשונה שהוטחה במערער היתה ששוחח בטלפון ורק לאחר שעד התביעה הבחין בדיבורית התייחס לאור האדום ברמזור. מצא סתירה נוספת בעדויות השניים באשר להפרעה שנגרמה לתנועה ממול עת פנה המערער שמאלה, באור אדום, לטענתם. אלמוג רשם בדו"ח שהרכבים שהתחילו לנוע מזרחה בנתיב הנגדי, שניים נאלצו לבלום בחוזקה, בעוד אביב אמר בעדותו "לא חזק" כי רק התחלף לירוק. הפנה בנוסף לטעות בשם הרחוב אליו פנה ולמחיקות בדו"ח, בסעיף האישום.

הפנה לגרסת המערער לפיה בהתחלף האור בכיוון נסיעת השוטרים החליף עמם מבטים, "...נתתי לו צפצוף קטן ואמרתי לו סע כי זה היה שוטר של משמר הגבול שאני מכיר. בצורה חברית..." ולאחר שהתחלף הרמזור בכיוונו לירוק, החל בנסיעה ומיד נעצר. הפנה לחילופי הדברים, בהתאם לגרסתו, לפיה נטען תחילה כלפיו שלא היה חגור, אח"כ נשאל מדוע דיבר בטלפון ורק בסוף צוין שעבר באדום.

נוכח האמור, כאשר להערכתו עדי התביעה לאור מופע הרמזורים בצומת כלל לא היו אמורים להבחין בו פונה שמאלה, עתר לזכותו, בסוברו כי רק בעקבות חלופי הדברים נרשם הדו"ח.

מנגד ביקשה **ב"כ המשיבה** לקבוע כי פסה"ד מנומק היטב, מבוסס על התרשמות ועל עדות תקינה של עורך הדו"ח, שהותיר רושם אמין, להבדיל מעדי ההגנה.

דין והכרעה

לאחר עיון בחומר הראיות במלואו, לרבות העדויות והמוצגים, דין הערער להידחות. אמנם אין חולק כי המערער ועדי התביעה עמדו בצומת בהמתנים לאור ירוק ברמזור. אין גם חולק שהירוק בכיוון נסיעת עדי התביעה מתחלף קודם לזה של המערער. עפ"י הרישומים שערכו ובהתאם לעדותם, בהתחלף הרמזור לירוק בכיוון נסיעתם "לפתע החלה המשאית לנסוע לאיטה ופנתה שמאלה בניגוד לאור האדום... באותה עת התחילו רכבים לנוע מזרחה בנתיב הנגדי ושניים מהם נאלצו לבלום בחוזקה כדי שלא להתנגש במשאית..." - ת/1. "המשאית החלה בפניה שמאלה תוך כדי שהיא גורמת לתנועה שבאה מולה ... לבלום כדי לא להתנגש במשאית" - ת/3. אין חולק, גם בהתאם לעדויות הנאשם וקרוב משפחתו, שבשלב בו פנה שמאלה, הניידת החלה לנסוע בעקבותיו. בגלל הסיכון, עפ"י עדות עורך הדו"ח, נרשמה הזמנה לדין.

לא קיימת סתירה ממשית בין עדי התביעה באשר למעשיהם בהתחלף האור בכיוונו לירוק. גם אביב העיד "עמדתי באור אדום והתחלתי לנסוע בעקבות האור הירוק". אלמלא המערער החל בנסיעה, כאשר להערכת אלמוג עשה כן עקב חוסר תשומת לב, מאחר ודיבר בטלפון, השניים אמנם היו עוברים את הצומת ולא היו נוסעים בעקבותיו. השינוי בשם הרחוב, השקד במקום הדקל, אינו יורד לשורשו של עניין, באשר אין חולק שהמערער נעצר ע"י השניים אחרי הצומת. גם המחיקה בדו"ח אינה משמעותית, לאור העתקה לא נכונה של סעיף האישום מחוברת נוסחי האישום, כפי עדות

ראיתי לבחון מקרוב את גרסת המערער ועדיו. המערער כביכול נתן לשוטר צפצוף קטן שיסע "... כי זה היה שוטר של משמר הגבול שאני מכיר. בצורה חברית...". דא עקא ואין המדובר בשוטר מג"ב והשוטר אף לא נחקר על כך ו/או על הכרות עם המערער. אלמוג העיד על עצמו כי הוא מפקח ית"מ של תחנת שדות. גם בדו"ח נרשם יחידת תנועה שרון ובפרטי עורך הדו"ח דרגה - ית"מ, ת/1. במזכר הנלווה גם צוין ית"מ תחנת שדות - ת/3. רוצה לומר, המערער התבלבל. אין המדובר בשוטרי מג"ב אלא מתנדבי תנועה. ואולם, באופן מאוד תמוה גם עד ההגנה מטעמו, קרוב המשפחה, התבלבל באותו אופן בצינו "... וראיתי אותו עובר את הצומת בירוק מלא ואת השוטר איך שהנאשם עבר ועמדה ניידת של משמר הגבול מצד ימין... והניידת חצתה את הצומת וחתכה אותו...". העובדה ששניהם התבלבלו מעוררת סימני שאלה.

המערער המשיך ותאר כיצד לאחר שנעצר אמר לו השוטר שאינו חגור והוא הצביע על החגורה. "הוא אמר לי אתה מתחכם איתי. הוא ביקש לראות 10 ימים אחרונים של הטכוגרף". עדותו נמסרה תוך בכי, כאשר בשלב זה אמר "אני חטפתי שם השפלה ומכות ובגלל זה אני נסער על משהו שאני לא עשיתי". מכות?!? עורך הדו"ח כלל לא נחקר בעניין ולא נטען כי הגושה תלונה במח"ש.

אשתו, מעבר לעובדה שהעידה שחצה בירוק מהבהב מה שלא יכלה לדעת מאחר וחצתה, בהתאם לעדותה, לפניו, "... והוא היה שלישי בודאות והיה מהבהב", העידה על פגיעה בו דוקא בשלב מאוחר יותר, אחרי התערבות השוטר השני ששאל "נו דיבר בטלפון". "ואז עניתי לו דיבר בטלפון אבל יש לו דיבורית". לא ברור כיצד היא יכלה לדעת זאת. בשלב זה דיברה על פגיעה במערער "אח"כ השוטר נכנס לאוטו פגע קצת בנאשם ודחף אותו וטרק את הדלת... אני עמדתי קצת בצד וראיתי כי צוין מאוד פגוע. עליתי לאוטו ונסעתי הביתה". השוטר עלה למשאית, בהתאם לעדות המערער, בשלב הראשון, בו האישה עדיין לא היתה, כך שלא ברור מתי בדיוק פגע בו. יתרה מכך, ככל שראתה אותו פגוע, תמוהה התנהגותה לפיה עזבה את המקום מבלי לתמוך בו.

ואם נמשיך עם עדות המערער, רק אחרי חילופי הדברים בעניין הטכוגרף הוא נשאל ע"י השוטר האם דיבר בטלפון והשיב שעדיין מדבר וביקש מבן שיחו בצד השני של הקו לומר שלום. אז השוטר התעצבן וטרק את הדלת, לקח טכוגרף אחד מבלי ששם לב "הוא שם בכיס והלך לניידת". בשלב הזה, לפי עדותו, בא השוטר השני ושאל האם דיבר בטלפון. קרי, אחרי שכביכול כבר הוכה ע"י השוטר הראשון. גם הוא, כמו אשתו, אמר "... ואשתי אמרה נכון אבל יש לו דיבורית". לא ברור כיצד היא יודעת בכל שלב מה מעשיו ומדוע היא ענתה. לדבריו, אז המשיך להשפיל אותו וגם באותו מעמד בכה. העיד שהשוטר, שזוהה על ידו כשוטר מג"ב, טען "... שאני עברתי באדום ואני סכנת נפשות". "... הוא בטוח שעברתי באור אדום". לגבי הטכוגרף, אמר שהיתה לו דיסקה במכשיר ומסר את נ/3.

בחקירה הנגדית, בשונה מהערכות בא כוחו, אמר "אחרי 30 שניות התחלף לי לירוק והתחלתי לנסוע". ככל שעדותו היתה מדויקת, כדי לנסוע בעקבותיו היו צריכים עדי התביעה להמתין בצד, לפני הצומת, אך בשום שלב לא נטען שעשו כן.

בהתייחס לתגובה, כפי שנרשמה בדו"ח, "נסעתי בירוק מהבהב. לא זכרתי להחליף את הדיסקה. יצאתי לסופר". אישר את חלקה בלבד, את האמירה ולפיה נסע בירוק מהבהב. הכחיש שאמר ששכח להחליף וגם לא הלך לסופר אלא לעבודה. על פניו הסיכוי ששוטר ישלב בתגובתו דברים שאמר עם כאלו שלא נאמרו על ידו נמוך. האמירה אודות הדיסקה מלמדת גם על שום מה מלכתחילה לא כפר בעבירה זו ורק בהמשך ביקש להרחיב את כפירתו.

אשר לקרוב משפחתו, זה כביכול שמע את השיחה עם השוטר עד לשלב בו נשאל לגבי הדיבור בטלפון. עד אז, עפ"י עדות המערער, הם דיברו על החגורה ועל הטכוגרף. ואולם, כל שידע קרוב המשפחה, שעמד עפ"י הנתען בצומת אחריו - 4/נ, שביקש רשיונות, דיבר על חגורה ועל דיבור בטלפון. אין כל התייחסות לטכוגרף, להשפלות ולמכות שחטף המערער אותה עת, עפ"י עדותו.

מן המקובץ עולה חשש לתיאום ואי דיוקים דווקא בעדות המערער ועדי ההגנה מטעמו, להבדיל מעדויות עדי התביעה שהותירו על בימ"ש קמא רושם אמין. משכך, אין מקום להתערב בממצאי הכרעת הדין המרשיעה.

גז"ד בימ"ש קמא

אשר לעונש, נטען לוותק נהיגה רב, כנהג משאית, אשר עובד מבוקר עד ערב. אב ל - 5 ילדים, נטול עבר פלילי, מפרנס יחיד. בימ"ש הופנה למכתב המעסיק שהוגש לבימ"ש קמא, מיום 14.8.13, לפיו יש לו אפס תאונות ואפס דו"חות ועבירות תנועה, ולמכתב האישה, מיום 11.3.14, יומיים לפני שימוע הכרעת הדין, לפיו הם חוששים מההשלכות ככל שירשע במה שלא עשה, באשר יוותר נטול פרנסה.

ב"כ המשיבה הפנתה לעברו התעבורתי וביקשה לקבוע שהמתחם שנקבע בנסיבות ראוי והולם.

בימ"ש קמא קבע מתחם ענישה של פסילה למשך מספר חודשים וקנס של מאות עד אלפי שקלים לצד ענישה צופה פני עתיד. נהיגה באור אדום, בנסיבות שאין בהן סיכון, הינה עבירה מסוג ברירת משפט שהעונש הקבוע בצידה קנס בסך 1000 ₪.

בימ"ש קמא עמד על עברו אל מול ותק נהיגה רב. הוציא רשיון בשנת 92 וצבר לחובתו 35 הרשעות קודמות מסוג ברירת משפט, למעט תאונת דרכים משנת 95. (במאמר מוסגר יצוין שהעבירות דנן דווחו באופן חלקי הן לגבי מהות העבירות והן לגבי העונש). בימ"ש היה ער למכתבי האישה והמעסיק והפנה לפסיקה ולפיה "**דווקא באדם אשר נמצא שעות רבות על הכביש, טמונה סכנה רבה יותר בפגיעה באחרים באם יתרשל ויש להביא גורם זה בחשבון**".

מעדויות עדי התביעה ואף המערער, בצינו כי עורך הדו"ח סבר בזמן אמת שמדובר ב"סכנת נפשות", עולה כי לא נפל פגם בגז"ד המצדיק התערבות, נוכח אותו סיכון. שמוש בטלפון נייד באמצעות דיבורית אמנם מותר, אך גם מסיח את הדעת מהנעשה בכביש ועשוי לגרום לתאונות.

אשר על כן, הערעור, על שני חלקיו, נדחה.

פסה"ד ישלח אל הצדדים.

ניתן היום, ב' תמוז תשע"ד, 30 יוני 2014, בהעדר הצדדים.